

116

realçable adj. Capaç d'èner
realçat

realçament m. Acció de realçar

↳ vertut realçava la seua bellesa

#

9 Doctrina que considera les idees
 generals com a éners reals (opo-
 sada al nominalisme); doctrina

realçar v. tr. Fer que (alguna cosa) tinga
 qui un valor més alt que no té en si mateixa, fer
 que aparegui ben manifest el valor (d'alguna
 qüestió), que produïssi un efecte
 més viu. Realçar la moneda. Apell &

realegrar-se v. pron. Recobrar (l'a-
 legria perduda), alegrar-se de nou

realgar m. Mineral de color ver-
 mell, llustre resinós i fractura
 concoidal, que és un sulfur d'ar-
 sènic.

realisme m. 9 Doctrina que
 admet que el món físic té una